

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Matouše Jíry
„Rozhodčí řízení při řešení sporů ze spotřebitelských smluv“

Rigorózní práce je věnována dnes sice velmi aktuální, leč dosud poněkud opomíjené problematice spotřebitelských rozhodčích řízení. Cílem práce, jak píše autor v Úvodu na s. 3, je popsat vývoj rozhodčího řízení jako jednoho z alternativních způsobů řešení sporů při řešení spotřebitelsko-dodavatelských vztahů. Tyto vztahy se vyznačují především tím, že na jedné straně vystupuje profesionál – dodavatel, na straně druhé spotřebitel jakožto slabší smluvní strana. Je zajímavé, že vždycky to takto v praxi nevypadá a spotřebitelské spory nejsou tak „jednoznačné“ a postavení spotřebitele není tak „nevýhodné“, jak by se dalo na první pohled usuzovat.

Rigorózní práce je přehledná, je dobře logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána, i když přístup autora je poněkud netradiční (o to je práce cennější). Práce sestává ze sedmi kapitol, většinou dále velmi podrobně rozčleněných, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem.

Po Úvodu, který obecně vymezuje téma a pojem ochrany spotřebitele, následuje druhá kapitola, která se zaměřuje na použití rozhodčího řízení u spotřebitelsko-dodavatelských sporů. Třetí kapitola rozebírá závazné rozhodčí doložky, které se objevují ve spotřebitelských smlouvách. Autor se rozhodl provést individuální průzkum, při němž dospívá k zajímavým závěrům týkajícím se formulací jednotlivých rozhodčích doložek, tak jak jsou uváděny v praxi, zejména na internetových stránkách různých dodavatelských společností. Tento výzkum i srovnání jsou velmi cenné, autor by měl zvážit možnost případné publikace výsledků, k nimž dospěl. V této souvislosti mne zajímá autorův názor na rozsudek nejvyššího soudu ČR týkající se doručování písemností v rozhodčím řízení a doručování rozhodčích nálezů – ke s. 51 n. K tomu by se autor měl vyjádřit při ústní obhajobě své rigorózní práce. Dále se autor zaměřuje obecně na otázku hromadných žalob. Tento jev je u nás poměrně nový, mám na mysli hromadné žaloby v soudním řízení. Zajímá mne autorův názor na

tyto hromadné žaloby „po česku“, o kterých již existuje literatura (ke s. 54 n.) a srovnání rozhodčího a soudního řízení v tomto směru.

Čtvrtá kapitola posuzuje rozhodčí řízení jako výhodu u sporů mezi spotřebiteli a dodavateli – autor se zaměřuje na výhody, je si však jistě vědom i nevýhod, které rozhodčí řízení v tomto směru přináší. Poměrně kladně je v páté kapitole hodnocen projekt mimosoudního řešení sporů Ministerstva průmyslu a obchodu. Šestá kapitola uvádí srovnávací pohled do rozhodčích řízení ve světě. Autor zde se skromností sobě vlastní věnuje poměrně malý prostor řešení sporů v rozhodčím řízení v USA, přestože je mi známo, že této otázce se velmi podrobně věnoval. Velmi kladně hodnotí zejména úpravu v Austrálii, to jsou skutečnosti nové a pro českého čtenáře mimořádně zajímavé.

Práce vyúsťuje v poměrně stručný závěr, v němž se autor vyslovuje pro regulaci závazných rozhodčích doložek v intencích směrnice č. 13/93/EHS.

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, autor prokázal samostatnost a originalitu myšlení, schopnost pracovat s původními prameny i s literaturou, která je jak česká, tak zahraniční, jakož i s řadou dalších zejména internetových zdrojů. Práci proto plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Matoušovi Jírovi přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 14.2.2009